

 NATIONAL
GEOGRAPHIC

טרנד האדריכלות
שכובש את העולם

TRAVELER

רוקדים עם כוכבים
שבוע של ואלסים בווינה

מתפרעים עם כובעים
רויאל אסקוט באנגליה

זמן אפריקה
שיט רגוע בימת מלאווי

הסודות
של תיאמי

28
תחנות
חובה

טיולי לילה ברחבי הארץ | טיול משפחתי בגליל | שביל אופניים חדש בעמק בית שאן

33.00 ש"ח
נוד ש"ח

מקדש העיצוב האולטימטיבי מלון פוארטה אמריקה במדריד

הא נראה כמו מוזיאון לארדיכילות מודרנית, ולא בכרי. מלון פוארטה אמריקה (Puerta America) המילה האחרונה במדריד, עיצב בידו 18 ארדיכלים ומעצבים ידועים ורבי מוניטין. כל מעצב קיבל לידי קומה אחת, והתוצאות – מהממות ושונות מאוד זו מזו. כך, בלחיצת כפתור מעלית, יכולים אדחי המלון לעבור מעולם עיצובי אחד למשנהו.

"התנגשות התרבויות" מתחילה בלובי, כריסם הביקור של הבית, המביל כריסאות עץ ומזרקה המתפרשת על פני שמונה מטריים. ג'ון פוסון הבריטי, שאחראי למראה הלובי, התפרסם כמעצב של תנויות קלווין קליין. פוסון חילק את קומת הקרקע עם מארק ניוסון האוסטרלי ועם כריסטיאן ליאנג הצרפתי. ליאנג עיצב את המסעדה, שבה הוא ממזג סגנון מודרני עם פולקלור ספרדי. הוא יצר ניגוד בולט לעין בין הקישוטים המסורתיים כבר ובין הכיסאות המאופקים. בניגוד לקומת הקרקע, שבה הכל משתלב בטוב טעם, העיצוב בקומה הראשונה עשוי לעורר חילוקי דעות. העיצוב של זאהה חריר, שלאחרונה בנתה בלייפציג את המפעל היפה ביותר שנבנה אי פעם לכימיה, ממקם אותנו בעולם של ריחוף, המעצבת העיראקית, המתנודדת בלונדון, מרמה עולמות של זרימה ותנועה. הארדיכלות שלה היא אורגנית, כלומר החדר – ובו המיטה, הקירות, האמבטיה והכיר – עשוי כולו מקשה אחת.

בקומה מעל ניכר רישוטו של מי שיצר את כיפת החוכית של בניין הרייכסטאג הגרמני, הארדיכל הבריטי סר נורמן פוסטר. אחרי החלם האוונגרדי שזה עתה ספגנו, אנו נרגעים בעזרת מסדרונות

משמאל למטה: המעצבת העיראקית זאהה חריר, המתנודדת בלונדון, מדמה עולמות של זרימה ותנועה. משמאל למעלה: חדר בעיצובו של רון ארד. קווים מעגליים בחדר שנוצרו עשוי מקשה אחת. למעלה: המסעדה בעיצובו של כריסטיאן ליאנג הצרפתי. שילוב של סגנון מודרני ופולקלור ספרדי

לבנים הבנויים מזכוכית מותות חיל וקירות מחופי עור. פוסטר יצר את החדרים המתונים ביותר. רק לעשות צ'קאין ולהרגיש בנות. בקומה השלישית משחק ריוורד צ'יפרפילד בחומרים יקרים. אריחי רצפה מתים שחור בעבודת יד, קירות שיש לבנים ומצעי משי נותנים לכל אורח הרגשה שהוא אגין טעם. הקומה הרביעית נועזת קצת יותר. היא פרי רמיונג הקודח של בני הזוג אווה קסטרו והולגר קנה שהקימו יחדיו את סטודיו "פלומה". הקומה שעיצבו מדהימה מערה עשויה פלדה. בעזרת תאורת LED מיוחדת נראים האלמנטים המשולשים השולטים בעיצוב כאילו הם מקופלים. זוהי הקומה ההזויה והמרגשת ביותר.

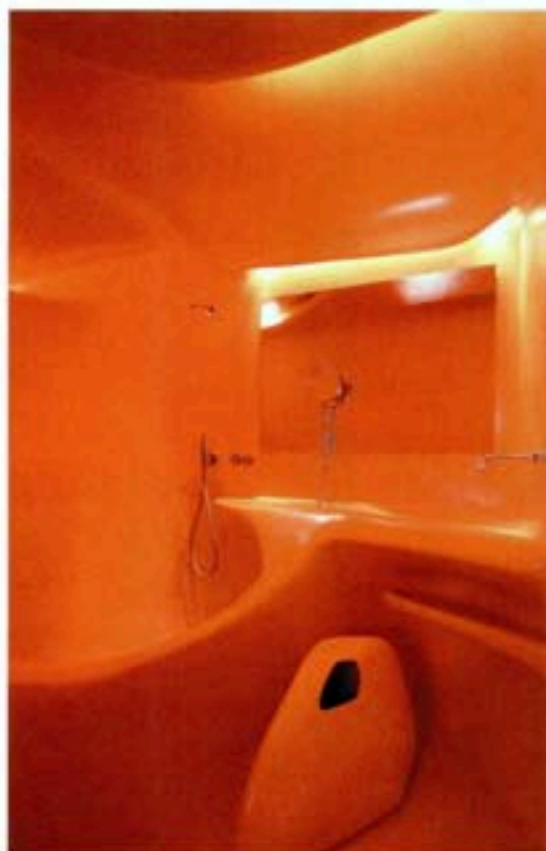
הקומה מעליהם היא של ויטוריו ולוצ'ינו, מעצבי אפנה מקומיים, והיא נראית כמו קומה לזכוכי מוס המלטים. הכי קיטש שאפשר, עם יותר מדי ציורים גרועים וספינקסים משיים בפואיה. אך בנוסף לחיי צת כפתור שב התיודור לשלש בכיפה מסדרון הלכה האדום של מארק גיוסון הוא חלומה של כל נפש בספינת תענוגות, והחדרים הם סקסיים בהחלט.

בקומה השביעית רון ארד מגלה מחדש את הסבנטיז עם מיטות עגולות. החדר, שהאורח יכול להקיף במעגלים קונצנטריים, עשוי מקשה אחת, והוא כולל ארון, מלתחה, כיור, שידותים ואמבטיה. הסט מה ההולמת את המעצבים קתרין פינדלי וג'ייסון ברוג'ס, שהם גם בני זוג, היא "ויחי ארד". האלמנטים האינטראקטיביים של התאורה שבהם השתמשו בלובי מבטיחים שהאורח לא יסור להסתגר בחדר. כשהאורח חולף על פני האלמנטים האלה הוא הופך למחוייר אור ומשי נה את גון התאורה. במסדרון הלבן יש תאורה המרצדת כגלים. החדר שהם עיצבו הוא חושפני למדי: האמבטיה מופרדת מהחדר בוילון בלבד. לכן, עדיף שלא תשידו במקלחת אם אתם לא לבד.

הקומה התשיעית היא מעין מוזיאון ריק. ריצ'רד גלוקמן האמריקני ני שחק כאן ב"הדוערד אמנות". גישות ריקות, המוארות מבפנים, הן מעין הזמנה למוצגים בתערוכה. למרבה הצער, מבעד לטונה של פלסטיק ווילונות כעורים זה נראה כמו עבודה מיותרת. אבל אז עולה השמש: בקומה העשירית המסך עולה מעל יפן, והארדמיל שוכה לשכחים בינלאומיים, אראטה איסוקי, הופך את האורח לשוגן או לגיישה בעזרת אמבטיית עץ מרובעות, גלימות קיטונו יקרות וקר מות בעבודת יד המעטרות את הקירות וסורני עץ בחלונות.

בקומה ה-11 נמצא את הדיפר המחלט של פשטות יפנית. חוויאר מריסקל, ממייסדי תנועת העיצוב העליונה "ממפיס" בתחילת שנות התשעים, נותן לצבע לרבר בעד עצמו. בפואיה מקבל את פני האורח חים פסל של ארנבת עליונה, מנומרת ומסוגננת. אריחי הריצוף בתוך החדרים צבעוניים, לארון הבגדים יש רלתות מזכוכית מצוירת וגם כיסויי המיטה מסוגניים. הקומה האחרונה, שעיצב דאן נובל, קצת יותר מתרבתת, אף שמוצגות כאן עבודות של אמן הצילום היפני אראקי, הנהוג לצלם נשים כפותות. הסויטות של נובל מיועדות כנראה לאורחים שאוהבים להיות בתנועה מתמרת, כי הן חודשות תרגילי תמרון מסובכים למדי. יש בהן ארבעה קירות החתכים זה את זה, אך אפשר גם לרוחף אותם זה לעבר זה. התמונות תלויות על שני קירות הניצבים זה מול זה: תמונה של אישה יפנית בקיטונו ותמונה של פרח. אם רוחפים את הקיר - זה נראה כמו סרט צילום פסיכדלי שנחטף פעמיים.

אחרי מסגן הכוח המרשים של העיצוב המודרני, הפינאלה המתבקש הוא המבט הנפרש מעל מדריד. מהגג, הכולל בריכה, בר ומכוון כושר - שעיצבו כולם כידי נובל - נמתח הנוף לטרחקים. נוף האסתטיקה העתידנית מונח לרגליכם.

למעלה: חדר אמבטיה כתום בעיצובה של זאהה חדיד. משמאל: מיטה עגולה פרי עיצובו של רון ארד. "רציתי שהעיצוב לא ישעמם אותי ולא אף אחד אחר", אומר ארד

